

Arrest

nr. 123 325 van 29 april 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 17 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Guinees staatsburger van Peulse afkomst. U bent op 10 december 1979 geboren in de stad Guéckedou. U hebt uw hele leven in deze stad gewoond. U bent getrouwd en hebt drie kinderen. U werkte als klerenhandelaar in Guéckedou.

Op 1 augustus 2012 werd u gearresteerd door de gendarmerie. U had kort daarvoor een afspraak gemaakt met een vertegenwoordiger van RPG (Rassemblement du Peuple de Guinée) -Arc-en-ciel. U zou hem een grote hoeveelheid gele T-shirts leveren. Hij betaalde u een voorschot. Toen de T-shirts geleverd waren, kon hij u de rest van het geld niet betalen. Doordat deze vertegenwoordiger een protegé was van de prefect, Boukary Keita, werd u ervan beschuldigd hem de T-shirts niet te willen geven en tegen RPG te zijn. Na een week vastgehouden te zijn geweest in de gendarmerie, werd u vrijgelaten. In ruil daarvoor moest u alle T-shirts leveren en een geldsom betalen.

Op 22 september 2012 werd u opnieuw gearresteerd door de gendarmerie. Die dag zouden er politici van RPG Guéckedou bezoeken en alle winkels moesten daarom gesloten worden. Toen u en de naburige winkeliers jullie winkels niet snel genoeg sloten, werden jullie geslagen en gearresteerd. Opnieuw werd u ervan verdacht tegen RPG te zijn, ook omdat u T-shirts van Cellou Diallo Diallo, leider van de oppositiepartij UFDG (Union des Forces Démocratiques de Guinée) in uw zaak verkocht. Ook deze keer werd u naar de gendarmerie gebracht. Elke dag werd u uit uw cel gehaald en geslagen. De andere winkeliers werden na drie dagen vrijgelaten. Zelf werd u pas op 15 oktober 2012 vrijgelaten, omdat u al voor de tweede keer gearresteerd was.

Op 9 december 2012 werd u nogmaals gearresteerd, deze keer door militairen. U werd opgepakt omdat u deelnam aan een manifestatie tegen de prefect Boukary Keita. U werd naar de gendarmerie gebracht, maar daar werd gezegd dat u, gezien uw profiel, er niet thuis hoorde. Daarom werd u naar de legerkazerne van Kamalou gebracht, waar u opgesloten werd. Om de twee dagen werd u geslagen. Intussen zocht uw oudere broer Ibrahima u overal. Uiteindelijk kwam hij via een militair te weten dat u toch vastgehouden werd in deze kazerne, in tegenstelling tot wat de militairen die hij over u had bevraagd eerder beweerd hadden.

Uw broer vroeg hulp aan de viceburgemeester van Guéckedou, die via zijn contacten met een commandant ervoor kon zorgen dat uw vrijlating geregeld werd. Uw broer moest tien miljoen Guineese frank betalen en zweren dat u meteen na uw vrijlating uit Guinee zou vertrekken. Als u dat niet deed, zou de politieke carrière van de viceburgemeester immers gehypothekerd worden. De viceburgemeester dreigde er mee u te doden als u niet onmiddellijk na uw vrijlating zou verdwijnen.

Op de avond van 23 december 2012 werd u uit de legerkazerne bevrijd. Diezelfde avond nog bracht uw broer u naar Conakry, waar u in de wijk Kissosso verbleef bij een vriend van uw broer tot aan uw vertrek uit Guinee op 26 december 2012. De dag erna kwam u in België aan. Op 28 december 2012 vroeg u asiel aan.

Na uw vertrek uit Guinee, werd uw familie op 8 januari 2013 en op 10 maart 2013 lastig gevallen en bedreigd door gendarmen die naar u op zoek waren omdat u ontsnapt was uit de gevangenis. Dat deed uw familie uit Guéckedou vertrekken. Op 10 maart 2013 trokken zij naar de plaats Mamou, waar uw moeder woont. Uw familie leeft er ondergedoken.

U vreest gedood te worden bij een terugkeer naar Guinee.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Er moet worden vastgesteld dat u geen enkel document neerlegt om uw identiteit te staven. U verklaart nochtans wel een identiteitskaart te hebben gehad in Guinee. U zou deze niet hebben meegenomen op uw reis naar België omdat u na uw ontsnapping uit de gevangenis meteen vertrokken zou zijn (CGVS, p. 8). Gezien hieronder zal blijken dat uw arrestatie van 9 december 2012 niet geloofwaardig is, kan er evenmin geloof gehecht aan uw beweringen over uw detentie en uw ontsnapping. Uw opmerking dat u na uw ontsnapping in alle haast uw geboorteland verliet, kan dus niet weerhouden worden als een valabele verschoningsgrond voor het niet neerleggen van uw identiteitskaart. Wanneer u gevraagd wordt waarom u uw familie niet gevraagd hebt om deze identiteitskaart naar u op te sturen, verklaart u dat uw familie zelf zeer snel moest vertrekken nadat ze problemen kregen. U koppelt de problemen van uw familie aan uw ontsnapping (CGVS, p. 4, p. 28). Gezien uw beweringen hierover bedrieglijk bevonden worden, zoals hieronder zal blijken, kan ook aan uw verklaring dat uw familie naar aanleiding daarvan moest onderduiken geen geloof meer gehecht worden. Zelfs al zou uw familie, om welke reden dan ook, op 10 maart 2013 uit Guéckedou weggetrokken zijn, dan nog moet vastgesteld worden dat zij zeker (voor deze datum) in de gelegenheid geweest zijn om uw identiteitskaart naar u op te sturen. Ook deze opmerking kan dus niet op afdoende wijze uitklaren waarom u uw identiteitskaart niet neerlegt. Dat uw vrouw huilt wanneer u met haar telefoneert en u haar niet wil lastig vallen (CGVS, p. 9), is niet voldoende om uit te leggen waarom u nalaat uw identiteitskaart voor te leggen. Dat u wel een identiteitskaart heeft (gehad), maar dat u deze niet voorlegt en hiervoor geen enkele valabele reden kan geven, tast uw algemene geloofwaardigheid aan.

Wat betreft uw arrestaties van 1 augustus 2012 en van 22 september 2012 en de daaropvolgende detenties in de gendarmerie, moet gesteld worden dat de geloofwaardigheid van uw beweringen hierover al ondermijnd wordt door het feit dat u hierover niets verteld hebt bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (vragenlijst CGVS, vraag 1). Wanneer wordt waarom u hierover niets hebt verteld bij de DVZ, zegt u dat men u vroeg of u

werd gearresteerd en veroordeeld. U beweert dat u op dat moment verteld hebt dat u twee keer gearresteerd werd, maar dat u nooit voor de rechter verschenen bent (CGVS, p. 14, p. 2). U verklaart eveneens dat u bij de DVZ over alle redenen voor uw asielaanvraag verteld hebt (CGVS, p. 2). Nochtans blijkt uit de afgedrukte vragenlijst helemaal niet dat u twee (eerdere) arrestaties vermeld heeft. Wanneer u gevraagd werd naar arrestaties en eventuele detenties, hebt u enkel uw arrestatie van 9 december 2012 vermeld (vragenlijst CGVS, vraag 1). Dat u deze eerdere arrestaties in uw asielrelaas wel naar voor brengt als zouden ze één van de redenen zijn dat u vanaf 9 december 2012 langdurig vastgehouden en geslagen werd in de kazerne van Kamalou (CGVS, p. 16), maar dat u nalaat deze arrestaties te vermelden bij de DVZ, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

De geloofwaardigheid van uw beweringen over deze twee arrestaties wordt verder op de helling gezet doordat u niet in staat bent de gendarmerie waar u zou zijn vastgehouden te beschrijven. Nochtans zegt u dat u er in augustus 2012 één week vastgezet hebt en iets meer dan drie weken in september en oktober 2012 (CGVS, p. 12, p. 14). Wanneer u gevraagd wordt hoeveel cellen er in de gendarmerie zijn, zegt u dat er vier cellen zijn. U kan evenwel niet aanduiden hoe deze cellen ten opzichte van elkaar gelegen zijn. Wanneer u dit gevraagd wordt, antwoordt u simpelweg dat ze in een gebouw zijn (CGVS, p. 14). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt om dit gebouw te beschrijven, beperkt u zich tot de opmerking dat het een geel gebouw is. Om meer informatie gevraagd, zegt u dat de binnenkant van het gebouw wit was, en uw cel was groen (CGVS, p. 14). Met deze antwoorden overtuigt u het CGVS geenszins van uw bewering dat u in de gendarmerie bent geweest, laat staan dat u er in totaal meer dan een maand zou opgesloten hebben gezeten. Wanneer u gevraagd wordt om de toegangsdeur van de gendarmerie te beschrijven, zegt u dat de gendarmerie naast een straat lag en dat er enkele trapjes naar de deur waren. Uit uw verklaringen blijkt dat u er eveneens in slaagt op te sommen welke gebouwen er in de omgeving van de gendarmerie waren (CGVS, p. 14). Wanneer u gevraagd wordt wat er te zien is als men het gebouw binnengaat door de genoemde deur, zegt u dat u dat niet kan omdat u gearresteerd was en geslagen was. Daardoor zou u helemaal niets in u hebben kunnen opnemen (CGVS, p. 14). Dat u wel in staat bent om te vertellen over de buitenkant van het gebouw, maar dat u vervolgens niet meer kan vertellen over de binnenkant, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering in de gendarmerie vastgehouden te zijn geweest. Uw opmerking dat u geslagen was, volstaat niet om uit te klaren waarom u geen beschrijving van de binnenkant van de gendarmerie kan geven. Bovendien hebt u, wanneer u over uw arrestatie van 1 augustus 2012 vertelde, helemaal niet gezegd dat u geslagen zou zijn voordat u de gendarmerie binnen gebracht zou zijn (CGVS, p. 12). Dat u desondanks toch nauwelijks iets weet te vertellen over de binnenkant van de gendarmerie, doet de wenkbrauwen fronsen. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over arrestaties van augustus en september 2012 nogmaals ondermijnd.

U verklaart nog dat u regelmatig uit uw cel gehaald werd. Gevraagd wat u zag wanneer u uw cel verliet, zegt u dat er een soort salon is. Gevraagd hoe deze ruimte er uit zag, blijven uw antwoorden opnieuw erg vaag. U antwoordt in eerste instantie 'gewoon, een salon, zo'. Dat antwoord geeft geenszins een beschrijving van de genoemde ruimte. Gevraagd naar meer informatie over hoe het er uit zag, zegt u dat er een salon is en vier cellen, en dat er verder niets is. Het gebouw zou gewoon een gebouw zijn met muren en cellen en een salon (CGVS, p. 15). Met dit antwoord geeft u evenmin een beschrijving van de binnenkant van de gendarmerie. Redelijkerwijze mag verwacht worden dat u, indien u werkelijk twee keer gearresteerd werd en opgesloten werd in de gendarmerie, en indien u werkelijk herhaaldelijk uit uw cel naar deze 'salon' werd gebracht, en indien u werkelijk de vier cellen gezien zou hebben, u in staat zou zijn een gedetailleerde beschrijving te geven van de binnenkant van de gendarmerie, die verder gaat dan de opsomming van een aantal kamers en de kleur van de muren. Dat u dat niet kan, tast nogmaals de geloofwaardigheid van uw verklaringen over deze twee arrestaties aan.

Ook in uw verklaringen over uw arrestatie van 9 december 2012 en de detentie die daarop gevolgd zou zijn, zijn er elementen die de geloofwaardigheid ervan ondermijnen. zo zegt u dat u gearresteerd werd toen u deelnam aan een manifestatie tegen de prefect Boukary Keita. Er kunnen echter vraagtekens geplaatst worden bij uw betrokkenheid bij dat protest. Zo blijkt dat u niet weet hoeveel doden en gewonden er bij deze protesten in december 2012 gevallen zijn. Ook bent u niet op de hoogte van het feit dat dezelfde prefect in het voorjaar van 2013 uit zijn ambt ontzet werd door de president Alpha Condé, zoals blijkt uit de informatie die in publieke bronnen beschikbaar is. Wanneer u gevraagd waarom u niet de moeite hebt gedaan om de situatie op te volgen, zegt u dat de genoemde prefect slecht was voor uw stad, hij zou iedereen gedwongen hebben om voor RPG-Arc-en-ciel te zijn. U voegt daaraan toe dat u een correcte man bent die werkte om in zijn levensonderhoud te voorzien en dat u belastingen betaalde (CGVS, p. 18). Met deze woorden klaart u niet uit waarom u zich niet beter geïnformeerd hebt. Dat u hebt nagelaten zich te informeren over deze kwestie, ondermijnt uw algehele geloofwaardigheid. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat deze

zich informeert over zijn problemen en hoe deze verder evolueren, dit teneinde zijn eigen vervolgingsrisico correct te kunnen inschatten.

U verklaart nog dat de personen die samen met u gearresteerd zouden zijn op 9 december 2012 naar de gendarmerie werden gebracht (CGVS, p. 19). De gendarmerie zou niet de juiste plaats voor u zijn, omdat u al twee keer eerder gearresteerd zou zijn geweest. U zou daarom naar de kazerne van Kamalou gebracht zijn (CGVS, p. 22). Gezien de problematische geloofwaardigheid van uw eerdere arrestaties, kunnen zij niet als verklaring dienen waarom u naar de kazerne van Kamalou gebracht werd, terwijl de andere arrestanten in de gendarmerie opgesloten werden. Dat tast de geloofwaardigheid van de door u beweerde detentie in de kazerne van Kamalou aan.

De geloofwaardigheid van uw beweringen over uw opsluiting in Kamalou wordt verder aangetast door het volgende. U zegt dat u er elke twee dagen geslagen en mishandeld werd (CGVS, p. 22). Gezien u nog geen vijf dagen na uw beweerde ontsnapping uit deze kazerne asiel hebt aangevraagd (CGVS, p. 10, p. 26), kan verwacht worden dat u, wanneer u bij uw asielaanvraag op 28 december 2012 gevraagd wordt naar uw gezondheidstoestand, enig fysiek ongemak zou melden. Dat deed u echter niet, zo blijkt uit uw dossier (zie document inschrijving). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, zegt u dat u ziek was, maar dat u geen arts gezien hebt bij uw asielaanvraag of bij het afnemen van uw verklaringen bij de DVZ. U zou enkel een treinticket hebben gekregen om u naar het opvangcentrum te kunnen begeven (CGVS, p. 23). Met dit antwoord klaart u geenszins de aangehaalde onaannemelijkheid uit. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw bewering geslagen te zijn tijdens uw detentie in de legerkazerne op losse schroeven gezet.

De geloofwaardigheid van uw bewering vastgehouden te zijn geweest in de kazerne van Kamalou wordt verder ondermijnd doordat u deze kazerne nauwelijks kan beschrijven. U zegt dat de kazerne niet omheind is en dat er verschillende gebouwen staan. Er zou een wachthokje zijn en de nationale vlag zou er wapperen (CGVS, p. 20). Al deze zaken tonen echter niet aan dat u in de kazerne geweest bent. Elke voorbijganger zou deze informatie kunnen geven. U zegt dat u aanvankelijk naar een eerste gebouw werd gebracht. U slaagt er niet in dit gebouw te beschrijven. Wanneer u dat gevraagd wordt, zegt u dat er iemand was die u naar een tweede gebouw stuurde. U zegt dat u dan van het ene naar het andere gebouw ging (CGVS, p. 20). U beantwoordt de u gestelde vraag om het eerste gebouw te beschrijven niet. Opnieuw gevraagd hoe het eerste gebouw er uit zag, beperkt u zich tot de opmerking dat het geel was. Nog naar meer informatie gevraagd, zegt u dat de achterkant geel was en de binnenkant wit (CGVS, p. 20). Wanneer u nogmaals om meer informatie over de binnenkant het eerste gebouw gevraagd wordt, zegt u nogmaals alleen dat het wit was. Gevraagd wat er wit was, zegt u dat men zei dat u naar een ander gebouw gebracht moest worden, zonder evenwel de u gestelde vraag te beantwoorden (CGVS, p. 20). Er moet gesteld worden dat u geen beschrijving kan geven van de binnenkant van het gebouw, hoewel u wel beweert er te zijn geweest. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw bewering in de kazerne van Kamalou gevangen te hebben gezeten op de helling gezet.

Wanneer u gevraagd wordt hoe u van het eerste naar het tweede gebouw moest gaan, zegt u enkel dat dat er gewoon grond met gras en modder was. U kan de route niet beschrijven (CGVS, p. 21). Wanneer u gevraagd wordt het tweede gebouw in de kazerne beschrijven, komt u opnieuw niet verder dan dat het geel en wit was. Wanneer u nogmaals uitgelegd wordt welk soort antwoord er van u verwacht wordt, beroept u zich opnieuw op uw bewering dat u gearresteerd, geslagen en vastgebonden was, en dat dat de reden is dat u het niet weet (CGVS, p. 21). Deze bewering kan echter niet op afdoende wijze uitklaren waarom uw kennis over de binnenkant van de kazerne zo beperkt is.

De geloofwaardigheid van uw bewering in de kazerne van Kamalou opgesloten te zijn geweest, wordt nog verder ondermijnd doordat u niet in detail kan vertellen over uw dagelijks leven in uw cel in de periode van uw detentie. Gevraagd wat u deed toen u in detentie was, zegt u enkel dat u op uw buik op de grond van de cel lag (CGVS, p. 27). Gevraagd wat u deed om de tijd sneller te doen gaan, zegt u dat het enige wat u kon doen, wachten was (CGVS, p. 27). U kan geen verdere informatie geven. Ook over het gedrag van uw celgenoten weet u niet meer te vertellen dan dat ze zich normaal gedragen zouden hebben. U voegt nogmaals toe dat er niets te doen is in de cel (CGVS, p. 27). Dat u niet op een meer gedetailleerde en doorleefde wijze over het leven in detentie kan vertellen, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw detentie aan. Gevraagd naar de organisatie in uw cel, waarbij u uitgelegd wordt wat hiermee bedoeld wordt, zegt u dat er geen onderlinge afspraken of regels waren. U zegt dat u daar gewoon zat, en dat dat alles was (CGVS, p. 24). Gezien u beweert dat u een tweetal weken in de kazerne werd opgesloten, kan het echter bijna niet anders dat er onderlinge routines of afspraken tussen u en uw celgenoten zouden ontstaan zijn. Dat u beweert dat dat niet het geval was, tast eens te meer de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw detentie aan.

Ook uw verklaringen over uw ontsnapping overtuigen niet. U verklaart dat uw broer via een militair te weten kwam dat u in de kazerne vast zat. Deze militair zou u daar gezien hebben (CGVS, p. 24). Voorts verklaart u dat uw broer toegelaten werd in de kazerne om uw naam te roepen, zodat hij zeker

kon zijn dat u er vast zat (CGVS, p. 25). Ook dat is echter niet aannemelijk. Er is immers geen reden waarom de bewakers in de kazerne niet zelf deze bevestiging aan uw broer konden geven, hetgeen veel minder risicovol zou geweest zijn. Hoe dan ook, zelfs al zouden deze militairen uw broer toegelaten hebben tot de kazerne, dan nog klaart u niet uit waarom u niet diezelfde avond uit de kazerne zou kunnen zijn ontsnapt. U verklaart nog dat uw broer de viceburgemeester contacteerde met de vraag om te helpen bij uw bevrijding. U slaagt er echter niet in om op afdoende wijze uit te klaren waarom deze persoon u zou willen helpen en daarmee zijn eigen politieke carrière in de waagschaal zou stellen. Wanneer u dit gevraagd wordt, zegt u dat deze persoon uit dezelfde streek afkomstig was als uw eigen familie. Om die reden zou hij toch het risico te hebben genomen om u te helpen (CGVS, p. 28). Uw verklaringen over deze –op herkomst gebaseerde- empathie van de viceburgemeester zijn echter moeilijk te verenigen met uw bewering dat dezelfde viceburgemeester dreigde u te vermoorden als u het land niet meteen na uw bevrijding zou verdwijnen (CGVS, p. 25). Zo wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen opnieuw op de helling gezet.

Wat betreft de problemen die uw familie zou hebben ondervonden na uw vertrek uit Guinee, moet gesteld worden dat ook hieraan geen geloof kan worden gehecht, aangezien u verklaart dat ze een gevolg zijn (CGVS, p. 4) van uw eigen –bedrieglijk bevonden- problemen. U hebt geen documenten neergelegd die een ander licht zouden kunnen werpen op bovenstaande beoordeling.

Omwille van alle hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u drie keer gearresteerd en vastgehouden bent geweest in 2012. Deze door u ingeroepen vervolgingsfeiten vormen aldus geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet, moet worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn vanaf nu definitief.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel)" en van de materiële motiveringsplicht.

Volgens verzoeker is er geen reden om aan zijn relaas te twijfelen, zelfs bij afwezigheid van sluitende materiële bewijsstukken van de concrete gebeurtenissen. Hij heeft zijn relaas zo volledig en coherent mogelijk verteld. Verweerder houdt al te gemakkelijk voor dat zijn familie tijd genoeg had om zijn identiteitsdocumenten op te sturen.

Het feit dat verzoeker zijn arrestaties van 1 augustus 2012 en 22 september 2012 op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) niet specificeerde, mag volgens hem geenszins als een onderminning van de geloofwaardigheid worden beschouwd. Men heeft hem immers meermaals duidelijk gemaakt dat hij zijn gedetailleerde relaas op het CGVS diende te doen, reden waarom hij zich beperkte tot de eerste arrestatie. Dat hij behoudens de kleuren en de indeling van de gendarmerie geen andere bijzonderheden heeft vermeld, mag niet gezien worden als een aantasting van de geloofwaardigheid. Indien verweerder een meer gedetailleerde beschrijving wilde, had hij dit expliciet moeten vragen. Verzoeker wijst er nog op dat hij traumatische ervaringen en gebeurtenissen heeft moeten ondergaan en onder verwijzing naar een wetenschappelijk artikel meent hij dat het plausibel is dat hij zich de mishandelingen en ondervragingen beter herinnert dan de omgevingsdetails.

Verder wijst verzoeker erop dat zijn familie de viceburgemeester kende en dat zijn broer bovendien 10 miljoen Guineese frank betaalde om verzoeker vrij te krijgen. Het is dan ook geenszins zo dat verzoeker vrij kon komen omwille van de empathie van de burgemeester. Onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad meent verzoeker dat hem het voordeel van de twijfel dient gegund te worden.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van, artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en van "*de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel)*".

Er doet zich in hoofde van verzoeker een risico op onmenselijke behandeling voor. Onder verwijzing naar een internetartikel van 13 februari 2014 meent verzoeker dat de spanningen in Guinee opnieuw zijn opgelaaid en dat er weldra opnieuw manifestaties tegen de actuele regering zullen plaatsvinden. Er dient te worden gevreesd voor nieuwe mensenrechtenschendingen naar aanleiding van deze politieke betogingen.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Van een asielzoeker mag een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht, waarbij deze in het kader van de op hem rustende medewerkingsplicht inspanningen moet doen om zijn asielrelaas met documenten te staven. Indien geen documenten kunnen worden voorgelegd, moet de asielzoeker het ontbreken ervan verantwoorden. Indien redelijkerwijze kan worden verwacht dat er bewijzen worden voorgelegd, moet de asielzoeker deze bewijzen voorleggen of tenminste aantonen dat hij alles in het werk heeft gesteld om deze te bemachtigen. Wanneer dit niet afdoende wordt aangetoond, kan het asielrelaas als ongeloofwaardig worden aangemerkt. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch bij onderhavig verzoekschrift, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, dient opgemerkt dat de precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als zijn arrestaties en hierop volgende detenties van 1 augustus 2012 en 22 september 2012 hierin zou hebben vermeld. Bovendien liet hij de beweerde feiten niet enkel onvermeld, doch verklaarde hij tevens uitdrukkelijk dat hij, benevens de in de vragenlijst aangehaalde feiten, geen andere problemen kende met zijn autoriteiten of medeburgers.

Verzoekers algemene bewering dat de feiten voor hem nog traumatiserend zijn kan de concrete motieven van de bestreden beslissing niet ontcrachten. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat hij geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van een trauma in zijn hoofde kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoonde dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerde trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen onder meer omdat (i) hij de gendarmerie waar hij opgesloten zou zijn geweest, behoudens het aantal kamers en de kleur van de muren, niet kan beschrijven, (ii) hij niet de moeite heeft gedaan om de situatie rond de manifestatie waaraan hij op 9 december 2012 zou hebben deelgenomen, op te volgen, (iii) hij geen melding maakte van enig fysiek ongemak op het moment van zijn asielaanvraag enkele dagen nadat hij in de kazerne van Kamalou geslagen en mishandeld zou zijn geweest, (iv) hij evenmin deze kazerne kan omschrijven, alsook niet in detail kan vertellen over zijn dagelijks leven in zijn cel. In onderhavig verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker nog stelt dat hem geen expliciete vragen werden gesteld voor een gedetailleerde beschrijving van de gendarmerie, dient opgemerkt dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* is om het gehoor te "sturen".

Aangezien geen geloof gehecht kan worden aan zijn beweerde arrestaties en hierop volgende detentie, kan evenmin geloof gehecht worden aan zijn vrijlating en dus ook niet aan zijn bewering dat zijn broer hiervoor aan de viceburgemeester 10 miljoen Guineese frank heeft betaald. Evenmin kan er geloof gehecht worden aan de beweerde gevolgen van zijn relaas voor zijn familie.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn asielaanvraag, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst

een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Guinee van 31 oktober 2013, door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Uit deze informatie blijkt bovendien dat de verkiezingen van 28 september 2013 in alle rust verliepen en dat de veiligheidssituatie ongewijzigd blijft. Verzoeker verwijst naar een internetartikel van 13 februari 2014 waarin sprake is van oploeiende spanningen en hij meent dat er weldra opnieuw manifestaties zullen zijn die gepaard zouden gaan met mensenrechtenschendingen. Verzoeker komt echter niet verder dan het uiten van een vermoeden. Bovendien toont verzoeker niet aan dat deze toekomstige manifestaties onder de definitie van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet vallen. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing, zo blijkt uit het voorgaande, geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft verzoekers asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentwintig april tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS